

Thinget bevilgede Forskærningens Indfaldbelse eller ikke. Ganske vist erklærede Ministeriet Frijs gennem sin Chef, at selv om dette blev vedtaget, vilde det alligevel efter al mulig Sandsynlighed gaa af; men det vilde ikke være gaaet af i det Dødblik, saa at selv om man maa erkjende, at hvis denne Sætning stod i en historisk Afhandling, trængte den til en nærmere Bestemmelse, tror jeg, at man ikke kan benegte, at i en kortsfattet Udtalelse, som den her foreliggende, er den sand.

Formanden: Det var nærmest af Hensyn til den ærede Taler, at jeg ikke strax paatalte en i sin Form og sit Indhold uberettiget Afbrydelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther).

B. Holm: Der er vist ingen af Forslagsstillerne, der har tænkt paa Andet, end at det Skridt, vi her have gjort, vilde blive stærkt angrebet, men jeg skal ikke negte, at paa mig har det gjort det Indtryk, at de Angreb, som ere skete paa selve Adressen, ere temmelig vage. Der er ikke fremkommet noget eneste Nytt, men man har hørt det Altsammen i Forveien. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som aabnede Forhandlingerne i Dag, begyndte med — jeg havde nær sagt — en Strøm af Ord mod os, og jeg kan ikke negte, at det Indtryk, hans Foredrag gjorde paa mig, var, at han havde mange flere Ord, end han virkelig havde Grunde. Han begyndte med Angreb paa Pensionsloven og kom da til i Hastighed at sige, at man i sin Tid havde vedtaget alle Lønningslovene under den Forudsætning, at de nuværende Pensioner skulde vedblive at bestaa, og han kom til at sige, at naar man ikke vilde lønne Koldassistenterne anderledes end almindelige Dagleiere, kunde man heller ikke forlange Nedsættelse i Pensionerne. Men det ærede Medlem glemmer, at netop det Pensionslovsforslag, som vi ere fremkomne med, ikke vedrøre disse Folk; ikke en eneste Koldassistent har saa høi Løn, at vort Pensionslovsforslag vil være nogen af disse Embedsmænd (Anfjær: Men Skalaen!). Ja, jeg kan forstaa, at denne Bemærkning kommer fra det ærede Medlem, thi jeg kan tænke mig, at han ikke har set Lovforslaget efter, men ikke, at den er kommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Anfjær: Skalaen er forandret.). Ja, Mørene ere forandrede, det er ganske vist, saa at der ikke saa hurtigt kan opnaas Pensionsret; deri kan det ærede Medlem faae Ret. Men hvorledes stiller det sig med Embedsmændenes Lønninger? Det er gjentagne Gange blevet sagt her, at Lønningerne ere fattede saa lavt, at der ikke kan være Tale om nogen Forandring i Pensionerne. Taler os underføge dette lidt næriere, saa tror jeg, at Sandheden vil blive den, at en stor Del — om ikke alle, saa dog tilnærmelsesvis alle de lavere stillede

Lønningsklasser have faaet ikke liden Forbedring i deres Lønninger, og først naar man kommer op til de allerhøieste Lønningsklasser er der gjort Forandringer. Ganske vist kan der enkeltvis være Undtagelser, men som Helhed paaftaar jeg, at naar man gaar fra Lønninger paa 800 Rd. nedad, have Embedsmændene faaet ikke ubetydelige Forbedringer, og jeg paaftaar, at fra den nævnte Lønning op til 2,000 Rd. ere Lønningerne i det Hele blevne staaende, som de vare, saa at det ikke kan siges, at vi have søgt at nedsætte Lønningerne. Jeg skal bringe de Herrer i Grundring, at vi samtidig med disse Lønningslove havde et Forslag angaaende Pensioneringer fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), og da blev det netop gjort gjældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, at man, paa Grund heraf maatte komme til at forhøje Lønningerne. Men hvad sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds dengang? Han sagde: Saa længe de Herrer ikke ere i Stand til at paavise, at andre Stater lønne deres Embedsmænd høiere end vi, paaftaar jeg, at man meget godt kan gaa ind paa det Forslag, som jeg har stillet. Denne Paaftand blev staaende uimodsagt, og det ærede Medlem spøiede dengang til, at saavidt han erindrede, var der ikke en Stat i Europa, der lønnede saa godt som Danmark, Norge undtagen, og der er der ingen fast Pensionslov. Altsaa efter min Mening ere saadanne Paaftande som de af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds fremsatte fuldstændig ugrundede, og det forekommer mig, at naar de fremkomme paa den Maade, som de nu gjorde, maa de paa det Bestemteste tilbagevises. Dernæst omtalte det ærede Medlem Fæstegaardene og sagde med Hensyn dertil til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) eller dog gav Antydninger af, at denne skulde have udtrykt sig, som om en hel Del af Fæstegodset var gaaet ud af Bøndernes Besiddelse, hvad det sidstnævnte ærede Medlem tilbageviste, at han havde tænkt sig. Naar det ærede Medlem henviste til Regjeringens Stilling overfor dette Lovforslag i Landsthinget, saa vil jeg sige, at det dog viste sig, at hvis Regjeringen havde haft en fast Overbevisning at støtte sig til, saa vilde endog saa paa dette Landsthingets ømme Steb, nemlig om Fæstevæsenet, et Lovforslag kunde være sat igjennem i Landsthinget, og jeg tror derfor, at dette kan give os en vis Ret til at sige, at Stillingen vilde være en anden, saafremt Regjeringen stadig vilde gjøre den Opfattelse gjældende, som man maatte antage, at den vilde gjøre gjældende, hvorved jeg sigter til den Ytring af Konseilspræsidenten i Dag, at Regjeringens Stilling maatte være den at indtage en noget mæglande Stilling — var det ikke hans Ord, saa var det dog Meningen — mellem Folkethinget og Landsthinget. Men hvornaar har man